

KORVAUSTEOLOGIAA 4

Väinö Hotti

1. Teologian korvaus

Teh.VHn

Tämä on uskovan kannalta vakavin asia. Teologia vaihdetaan muuhun alaan. SUUTARI EI PYSY LESTISSÄÄN! PATMOS on tästä murheellisena esimerkkinä: teologit ovat lähteneet kirmailemaan ”muilla laitumilla”:

”Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti ... **vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu**” (2. Tess.3:11).

PATMOKSEN kohdalla ”rintamakarkuruus” on suuntautunut lähinnä YHTEISKUNNALLISELLE ja PSYKOLOGISELLE sektorille!

Mistä tämä johtuu?

1. Teologit eivät arvosta omaa työtään.
2. Teologit eivät halua olla tyhmyreitä maallisissakaan asioissa.
3. Eivät ole kokeneet uudestisyntymistä.
4. Ovat hylänneet lähetyskäsken ja lähteneet MAAILMAA PARANTAMAAN – ilman Kristusta!
5. Ovat valinneet Eesaun osan:

”ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka **yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa**. Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi” (Hebr.12:16,17).

Kardinaalivirhe

Tällaisen teologin kohdalla ei EKKLESIAN KANNALTA ole paljon tehtävissä. Hän on sokeutunut ja – paatunut. Tähän on sovellettava Paavalin neuvoa:

”**Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun** lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä” (1. Kor.5:5).

”Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi” (1.Tim.1:20).

Haaste maallikoille:

Kun teologit ovat harhautuneet JORON JÄLJILLE, maallikoille on avautunut ovi teologisella saralla. On suuri rikos, jos he tässä tilanteessa eivät ota tilanteesta vaarin! Kautta kirkkohistorian on ollut henkilöitä, jotka ovat menestykkäästi toimineen Herran elovainiolla – ilman lipereitä. **On tullut aika rekrytoida Herran kansa laidasta laitaan Herran työhön.**

2. Papin kriteeri

”Sillä seurakunnan kaitsijan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytäjä, vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, **pyhä**, itsensähillitseväinen; **hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa**, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet” (Tiit.1:7-9).

Tänään luterilaisessa kirkossa ei kiinnitetä huomiota papiksi valmistuvan kohdalla Raamatun kriteereihin (**kääntynyt, pyhä, pitää kiinni Raamatus-ta**), vaan riittää, kun on käynyt läpi teologisen tiedekunnan; mennään ”korvauksen” puolelle.

Professori **Franz Pieper** opettaa hengellisen pappeuden ja virkapappeuden suhteesta. Pappi ei voi olla OIKEA PAPPI ilman kääntymistä:

*”Saarnavirka **edellyttää** kyllä hengellistä pappeutta sikäli, että on Jumalan tahto ja järjestys, ettei vanhimpia eli piispoja valita epäuskoisista, vaan uskovista eli hengellisistä papeista” (Pieper, Kristillinen dogmatiikka, s.572).*

3. Kaste korvataan

Eri uskontokunnissa kasteesta on tehty kiistakapula. Paavali opettaa, että oikea kaste on ”kaste Jeesuksen nimeen”. ”Kastetapa” tarjoaa perkeleelle

oivan tilaisuuden rikkoa uskovien yhteisrintaman. Alkuseurakunnassa kaste ei erottanut; se päinvastoin yhdisti – oli **yksi kaste**.

(nettikuva)

- Markuksen kastekäsky kuuluu kreikaksi: "Joka uskoo ja on kastettu, se pelastuu". Aoristit "pisteusas kai baptistheis" merkitsevät kertakaikkista ja ehdotonta asennetta. Niinpä kysymys on siitä, että "on uskossa" ja passiivin menneessä aikamuodossa "theis"-liitteet sitä, että "on kastettu". Ei siinä ole marssijärjestystä (Risto Santala)

"He that believeth and is baptized shall be saved" (King James Version).

"Uskova ja kastettu pelastuu" (Novum).

"Uskoon tullut ja kastettu on pelastuva, mutta epäuskoisena pysynyt tuomitaan kadotukseen" (Mark.16:16; Saarnivaaran käänn.).

"Vai ettekö tiedä, että **me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?**" (Room.6:3).

"Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen, niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette **minun nimeeni kastetut**" (1. Kor.1:14,15).

"**Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.** Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa" (Gal.3:27,28).

4. Uskova korvataan

Kun seurakuntaan valitaan viranhaltijoita tai luottamushenkilöitä, pitäisi painotuksen olla henkilön Jumala-suhteessa. Tänäpäin käytetään usein muita perusteita ja yhä toistuvasti uskova **korvataan** epäuskoisella - ja jopa jumalattomalla. Uskova "oksennetaan ulos" ja paikka täytetään **omilla miehillä!**

5. Toinen tilalle

Jumala voi korvata meidät toisella, jos osoittaudumme kelvottomiksi. **Saul korvattiin** Daavidilla:

”Ja Herra sanoi Samuelille: ”Kuinka kauan sinä suret Saulia? **Minähän olen hyljännyt hänet, niin ettei hän enää saa olla Israelin kuninkaana.** Täytä sarvesi öljyllä ja mene; minä lähetän sinut beetlehemiläisen lisain luo, sillä hänen pojistansa minä olen katsonut itselleni kuninkaan” (1. Sam.16:1).

Juudas Iskariot korvattiin toisella:

”Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan. Ja he rukoilivat ja sanoivat: ”Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolin-virassa, **josta Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa**”. Ja he heittivät heistä arpa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon” (Apt.1:23-26).

Paavalikin vapisi sen mahdollisuuden edessä. että hänet kerran heitettäisiin syrjään:

”Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen, vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, **etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi**” (1. Kor.9:26,27).

6. Golgata – ekumenia

Yhteys on tänään kovassa kurssissa. Joka paikassa siitä puhutaan.

Lähtökohtaisesti on kuitenkin **kaksi yhteyslinjaa**: 1. Yhteys yli rajojen (ekumenia). 2. Yhteys ilman rajoja. Edellisessä säilytetään raja-aidat. Ne ovat pyhiä ja koskemattomia. Jälkimmäisessä mennään Golgatalle, jossa raja-aidat hävitettiin. Lähdetään ”veren tielle”. Ekumeniassa Golgata **korvataan** ja ohitetaan toimimalla ”yli rajojen”.

”Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**” (Ef.2:14).

7. Jumalan ääni – sisäinen ääni

Nimenomaan nuoren uskovan on vaikeaa erottaa sisäinen ääni Jumalan äänestä. Joskus vanhempikin uskova on sisäisen (intuitiivisen) äänen ohjauksessa. Tällöin **ihminen kokee Pyhän Hengen puhuvan välittömästi hänen sisimmässään**. Tällainen ihminen ei tajua, että ”Henki toimii aina Sanan linjalla”.

”Katso, minä käyn niiden profeettain kimppuun, sanoo Herra, jotka **ottavat sanansa omalta kieleltään**, mutta sanovat: 'Se on Herran sana'” (Jer.23:31).

”Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, **he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole**” (Juud.19).

(nettikuva)

8. Kirkon ääni = Jumalan ääni. Nimenomaan Rooman kirkko on painottanut tätä puolta. Tähän liittyy lauselmä: **KIRKON ULKOPUOLELLA EI OLE PELASTUSTA.**

9. Jumalan ääni – kansan ääni

”*Ei ole muuta johtajaa, ei luojaa, kuin kansa kaikkivaltias.*” (Internationale).

”Kansan ääni” on jatkuvasti ollut Suomessakin **kovassa kursissa**. Demokratia jyllää yhteiskunnassa ja sen nimiin vannotaan lähes kaikessa. Gallupeilla varmistetaan, että kansan tuki on takana. Myös kansankirkossa on yhä kasvava kansan valta. Kun aikoinaan perustettiin kansankirkkoa (300 – luvulla), olisi pitänyt oivaltaa, mihin suuntaan kansa kirkkoa tulee viemään. Valitettavasti tänään Suomenkin kirkossa on kansan ääni päässyt voitolle – Jumalan ääni **korvataan** kansan äänellä. Se taas ei tiedä hyvää:

”Niin Herodes määrättyinä päivinä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen; siihen kansa huusi: **”Jumalan ääni, eikä ihmisen!”** Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä” (Apt.12:21-23).

10. Jumalan ääni – profetiat, unet ja näyt

Joskus Raamatun ilmoitus pyritään korvaamaan **profetioilla, unilla ja näyillä**. Tämä on erittäin vaarallinen eksytys. **PATMOS mm. on tämä harhan pauloissa**. Jokainen suomalainen voi Raamatusta tarkistaa, mikä on Sanan mukaista. On murheellista, että monet uskovat ovat niin herkkiä profetioille, näyille ja unille; he tulevat todennäköisesti eksymään ja menemään harhaan. Tämä eksytys vaanii nimenomaan vasta uskoontulleita.

”Minä olen kuullut, mitä sanovat nuo profeetat, jotka ennustavat **minun nimessäni valhetta** sanoen: 'Minä olen nähnyt unta, olen nähnyt unta'. Kuinka kauan? Mitä on mielessä noilla profeteoilla, jotka ennustavat valhetta, ennustavat oman sydämensä petosta? Aikovatko he unillaan, joita he kertovat toinen toisellensa, saattaa minun kansani unhottamaan minun nimeni, niinkuin heidän isänsä ovat unhottaneet minun nimeni Baalin tähden? **Se profeetta, jolla on uni, kertokoon unensa; mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon minun sanani uskollisesti**. Mitä tekevät oljet jyvien seassa? **sanoo Herra**” (Jer.23:25-28).

11. Jumalan ääni – liberaaliteologi

Liberaaliteologia korvaa Jumalan äänen oman järkensä päätelmillä. Järki on hänen jumalansa, johon se luottaa kuin ”pukki suuriin sarviinsa”. On tärkeää, että meidän Raamattumme ei ole ”liberaaliteologian luomus”.

”Järki on filosofin pääkopassa jumalallinen tiedon lähde, josta tämän maailman viisas voi ammentaa totuutta samalla erehtymättömyydellä kuin yksinkertainen Raamatusta” (Laestadius, Hulluinhuonelainen § 559).